

Sajnálom,

VISSZHANG - L. évfolyam 16. szám, 2006. április 21.

hogy a Fővárosi Ítéltábla elnökhelyettese valójában egyetlen általam felvetett kérdésre sem adott érdemi választ levelében (*Tisztelt Szerkesztőség!*, *ÉS*, 2006/15.). Az egyébként marginális kérdésekre adott válaszai pedig pontosításra szorulnak. Dr. Mohácsy Zsuzsanna azt írja, hogy 2005-ben a személyiségi jogi és sajtó-helyreigazítási perek száma 2004-hez képest "valamelyest megnőtt". Az azonban az általa leírt adatokból is kiderül, hogy ez a "valamelyes növekedés" a személyiségi jogi perek esetében 48 százalékos, a sajtó-helyreigazítási perek körében pedig 73 százalékos növekedést jelez. Ezen adatok ismeretében még kevésbé érthető, hogy a Fővárosi Ítéltábla vezetői miért csak a személyiségi jogi perek vitelére jelöltek ki még egy eljáró tanácsot, és az egy év alatt csaknem megduplázódott sajtó-helyreigazítási perekben miért csupán egyetlen eljáró tanács ítélkezik mind a mai napig. Dr. Mohácsy Zsuzsanna válaszában azt állítja, hogy az "általam megnevezett tanács, illetve a tanácsba beosztott bíró működése miatt a bíróság megalakulása óta panasz nem érkezett". Egyrészt szeretném emlékeztetni a bírónőt, hogy először a Színes Bulvár Lap tett fel azzal kapcsolatban kérdést a Legfelsőbb Bíróság elnökének, hogy hogyan "szignálhatták pont a Fidesz és a Mahir Rt. egykori jogtanácsosának, Győri Tibornak a feleségére az *ÉS*-pert", majd 2005. június 15-én, közvetlenül a Szárhegy dűlő-Sárazsádány-Tokajhegyalja Kft. kontra *Élet és Irodalom* per másodfokú tárgyalását megelőzően a *Népszava* fordult azzal a kérdéssel az Ítéltábla vezetőihez, hogy nem tartják-e összeférhetetlennek, hogy "az eljáró tanács egyik tagja a Fidesz volt jogtanácsosának, Simicska Lajos évtizedes üzlettársának a felesége", amire éppen Ön válaszolta azt, hogy az eljáró tanács összetételével kapcsolatban nem látnak semmiféle problémát. A pert követően pedig dr. Donáth Ferenc fordult panasszal az Országos Igazságszolgáltatási Tanácshoz, azt kifogásolva "hogyan fordulhat elő, hogy a Fővárosi Ítéltábla nem zárja ki a bírónőt", jóllehet közsímet, hogy férje számos üzleti vállalkozáson keresztül kötődik a Fideszhez. A panaszt azonban ismételtelen elutasították. És a korábbi hagyományoknak megfelelően most sem kaptunk érdemi választ arra, hogy Önök elfogadhatónak tartják-e, hogy egy olyan eljáró tanács ítélkezzen rendszeresen személyiségi jogi, illetve sajtó-helyreigazítási perekben, amelynek egyik tagja a peres felek egyikével házastársán keresztül közvetett vagy közvetlen érdekkapcsolatban áll.

Ön válaszelevelében azt is kifogásolja, hogy az *Élet és Irodalom* egyetlen alkalommal sem kínálta fel Önöknek a megszólalás lehetőségét. Ezzel kapcsolatban szeretném jelezni, hogy amint a mostani példa is bizonyítja, ha az *ÉS* nem kínálja is fel egy-egy megbírált intézménynek a válaszadás lehetőségét, az intézmény munkatársai, ha válaszolni kívánnak, a válasznak kivétel nélkül helyt ad. Másrészt arra is emlékeztetném, hogy ismereteim szerint írásom megjelenését követően több sajtóorgánium szerette volna megszólaltatni az Ítéltábla vezetőit, hogy véleményüket elmondják, Önök azonban egyetlen alkalommal sem kívántak élni a lehetőséggel. Jóllehet én úgy gondolom, hogy egy demokráciában a közintézmények vezetői soha nem zárkozhatnak el attól, hogy az intézmény működésével kapcsolatban a nyilvánosság különböző fórumain felvetődő kérdésekre válaszoljanak.

Azt pedig rendkívül sajnálatosnak tartom, hogy az írásomban jelzett ítélkezési problémákról válaszzelevelében egyetlen érdemi szót sem ejtett.

Vásárhelyi Mária